

Την 107η επέτειο Απελευθέρωσης εόρτασε η Νάουσα

/ [Επικαιρότητα](#)

Την Πέμπτη 17 Οκτωμβρίου, το πρωί, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης με την ευκαρία του εορτασμού της 107ης επετείου της απελευθέρωσης της πόλεως.

Στο τέλος, τελέστηκε Δοξολογία με την παρουσία των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών και ακολούθησε τρισάγιο πεσόντων στο ηρώο της πόλεως και κατάθεση στεφάνων.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

Σκιρτᾷ καί ἀγάλλεται ἡ ἥρωική καί μαρτυροτόκος πόλη τῆς Να-ού-σης, ἑορτάζοντας σήμερα τὰ ἐλευ-θέριά της. Χαίρει καί πανη-γυ-ρίζει, τιμώντας τήν ἐπέτειο τῆς ἀπελευ-θε-ρώσεώς της ἀπό τούς Τούρκους τό 1912. Εὐφραίνεται καί δοξάζει τόν Θεό, γιατί ἀπολαμβάνει τό μέ-γα δῶρο τῆς ἐλευθερίας, αὐτό γιά τό ὁποῖο οἱ πατέρες μας ξε-ση-κώ-θηκαν τό 1822 καί ἀγω-νίστηκαν μέ τόλμη καί γενναιό-τη-τα καί δέν δίστασαν νά θυσιάσουν καί τή ζωή τους ἀκόμη, εἴτε ὑπερασπιζόμενοι τήν πόλη τους ἀπό τούς Τούρκους πού εἶχαν εἰσβάλει γιά νά κατα-πνί-ξουν τήν ἐπανάσταση, εἴτε ὁμολο-γώ-ντας θαρραλέα τήν πίστη τους ἐνώπιον τοῦ Τούρκου πασᾶ στό Κιόσκι.

Ἡ ἐπέτειος αὕτη τῆς ἀπελευθε-ρώ-σεως τῆς πόλεώς μας μετά ἀπό αἰ-ῶ--νες πικρῆς σκλαβιάς καί ἡ προσ-δοκία τῶν πατέρων μας γιά τήν ἡμέρα πού θά ἀπολάμ-βα-ναν ἐπιτέ-λους τήν ἐλευθερία τους, εἶναι ἀσφα-λῶς ἡμέρα μνήμης καί τιμῆς, εἶναι ἡμέρα εὐγνωμοσύνης πρὸς ἐκεῖ-νους πού ἀγωνίστηκαν καί θυ-σιά--σθηκαν γιά νά ζοῦμε ἐμεῖς σή-μερα ἐλεύθεροι, ἀλλά εἶναι καί μία ἡμέρα ἀτομικοῦ καί συλλογικοῦ προβληματισμοῦ.

Τί κάνουμε ἐμεῖς γιά αὕτη τήν ἐλευ-θερία, τήν ὁποία μέ κόπους καί μέ θυσίες μᾶς κληροδότησαν οἱ πατέρες μας; Πόσο ἔτοιμοι καί πρό-θυμοι εἵμαστε νά τήν

διατηρήσου-με και νά τήν στερεώσουμε;

Αυτά είναι κάποια από τά έρω-τήματα στά όποια καλούμεθα νά άπαντήσουμε μέ ειλικρίνεια και ως άτομα και ως έθνος. Διότι ή ειρήνη, αυτό τό μεγάλο και σπου-δαίο άγα-θό για τόν άνθρωπο, δέν είναι δυ-στυχώς μόνιμο στή ζωή του. Πολ-λοί είναι αυτοί πού τήν έπο-φθαλ-μιούν. Πολλοί είναι αυτοί πού άνα-πτύσσουν υπερβο-λι-κές φιλοδοξίες και έπεκτατικές τά-σεις και άδιαφο-ρούν για τά δικαιώ-ματα και τά δί-καια τών άλλων ανθρώπων.

Γι' αυτό και είναι άνά-γκη νά άγρυ-πνοΰμε και νά άγωνι-ζόμαστε για τήν έλευθερία μας, γιατί ή άδια-φορία μας για τήν πα-τρίδα και τό κοινό καλό ή άκόμη ή προσ-κόλ-λησή μας στό άτομικό μας συμφέ-ρον θέτει σέ κίνδυνο τήν έλευ-θε-ρία, έφόσον κανείς δέν τήν ύπε-ρα-σπίζετα και κανείς δέν είναι πρό-θυμος νά θυσιάσει κάτι έστω από τό προσωπικό του συμφέρον για νά τήν διαφυλάξει.

Άν άνατρέξουμε στήν Ιστορία και έξετάσουμε μέ ποιόν τρόπο στερηθήκαμε τήν έλευθερία μας αλλά και ποιά ήταν τά βασικά έμπόδια έξαιτίας τών όποίων κιν-δυνεύσαμε νά χαθεΐ ο άγώνας για τήν έλευθερία και νά παραμεί-νου-με υπόδουλοι στους Τούρκους, δέν θά δυσκολευθοΰμε νά άναγνω-ρί-σουμε τόν ρόλο τής ιδιοτελείας και τοΰ προσωπικοΰ συμφέροντος, τά όποια είναι συχνά και οί αίτίες τής διχόνοιας και τοΰ άλληλοσπαραγ-μοΰ, πού άνοίγουν διάπλατα τίς κερ-κόπορτες στόν έχθρό και σφε-τεριστή τής έλευθερίας μας.

Και αυτά δέν άφοροΰν μόνο τό ιστορικό παρελθόν. Δέν άφοροΰν μόνο τούς άγώνες τών πατέρων μας έναντίον τοΰ Τούρκου δυνα-στοΰ. Άφοροΰν και τό σήμερα. Γιατί και σήμερα κινδυνεύει ή έλευ-θερία μας, όπως και τότε. Κινδυνεύει όχι μέ τόν τρόπο πού κιν-δύνευε πρίν από μερικούς αιώ-νες, αλλά μέ τούς ύπουλους τρό-πους πού χρησιμοποιοΰν διάφοροι για νά περιορίσουν τήν έλευθερία μας ως άτομα και ως έθνος, και τούς όποιους έμεΐς διευκολύνουμε πολλές φορές μέ τήν άπερίσκεπτη συμπεριφορά μας, πού περιορίζε-ται μόνο σέ ό,τι μᾶς συμφέρει και μᾶς διευκολύνει άτομικά, άδιαφο-ρώ-ντας για τίς συνέπειες πού έχει αυτή ή έπιλογή μας για τήν έλευ-θερία και τήν άνεξαρτησία μας ως έθνος και ως κοινωνία και μακρο-πρόθεσμα και ως άτομα.

Άς ειΐμαστε, λοιπόν, προσεκτικοί και ᾶς έπαγρυπνοΰμε για νά μήν πέ-σουμε στίς παγίδες όσων θέλουν νά μᾶς στερήσουν τήν έλευθερία μας, θέλουν νά περιορίσουν τά δι-και-ώ-ματά μας, θέλουν νά συρ-ρι-κνώ-σουν τήν έθνική μας ιδιοπρο-σωπία, ύποδουλώνοντάς μας όχι έδαφικά, αλλά πνευματικά.

Άς ειΐμαστε προσεκτικοί και ᾶς έπαγρυπνοΰμε για νά μήν πέσουμε στίς παγίδες τών άδυναμιών μας και τών παθών μας, τά όποια πε-ρι-ο-ρίζουν τήν έλευθερία μας και

μᾶς κάνουν ἄτομα ἐξαρτημένα πού δέν μποροῦν νά ἀπο-λαύσουν τή φυσι-κή ἐλευθερία.

Καί δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε ὅτι ἡ στέ-ρηση τῆς ψυχικῆς καί νοητικῆς ἐλευθε-ρίας καί ἡ πνευματική ὑπο-δούλωση τῶν ἀνθρώπων εἶναι πιό βαρειά καί πιό δυσβάστακτη ἀπό τή στέ-ρηση τῆς φυσικῆς ἐλευθερίας.

Γι' αὐτό καί ἔχουμε χρέος νά προ-σπα--θοῦμε, καί ὡς ἄτομα καί ὡς ἔ-θνος, νά εἴμαστε ἀπαλλαγμένοι ἀπό τίς μικρότητες καί τίς ἀδυνα-μίες πού μᾶς δεσμεύουν καί μᾶς ὑποδουλώνουν. Καί νά εἴμαστε ἔτοι---μοι καί πρόθυμοι γιά κάθε θυσία προκειμένου νά διατηρή-σου-με τήν ἐλευθερία μας, τήν ὁποία μέ τόσους κόπους καί τόσες θυσίες μᾶς χάρισαν οἱ πατέρες μας, ὥστε νά τούς τιμοῦμε ἐπάξια.

© Kosmas Karagiannis IMBNK